

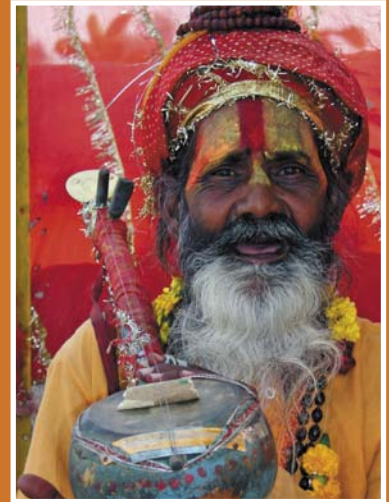
TEMA

RESOR TILL
KULTUR OCH NATUR

2007

Faces of India

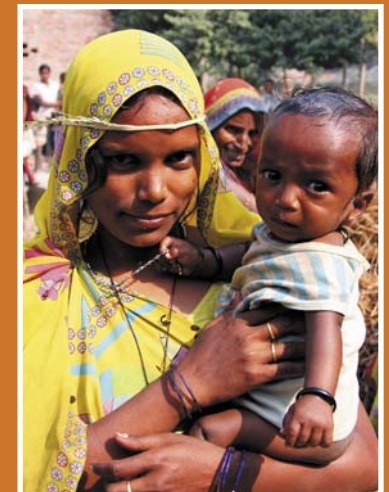
Indiens ansikten

2007-11-20 --12-06

Text & foto:

Thomas och Jola
Johnsson

Faces of India

Indiens ansikten

Innehållsförteckning

Dag 1-2	Flyg från Kastrup till Delhi	3
Dag 3	Rundtur i Delhi	3 - 7
Dag 4	Flyg till Varanasi	8 - 9
Dag 5	Rundtur i Varanasi	10 - 13
Dag 6	Flyg till Khajuraho	14 - 16
Dag 7	Buss och tåg till Agra	17
Dag 8	Taj Mahal i Agra	18 - 20
Dag 9	Buss till Bharatpur	21 - 23
Dag 10	Tåg till Ranthambhore	24 - 25
Dag 11	Ranthambhore National Park	26 - 29
Dag 12	Ranthambhore National Park	
Dag 13	Buss till Jaipur	
Dag 14	Rundtur i Jaipur	30 - 31
Dag 15	Buss till Mandawa	32 - 33
Dag 16	Buss till Delhi	34
Dag 17	Flyg tillbaka till Skandinavien	34
	Hantverk, mat & bröllop, trafik etc	35 - 37
	Artlista	38 - 39

Namastee! Välkomna till Indien och att ta del av en berättelse från en resa till landet den 20 november - den 6 december 2007

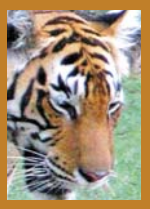

Text och foto: Jola och Thomas Johnsson
Solbrinken 7, 281 41 HÄSSLEHOLM
Sverige (Sweden)

Reseberättelsen kan beställas på...

telefon 0451-809 81 alt
thomas.johnsson@studieframjandet.se alt
www.clangula.se

En berättelse från en resa till Indien 2007

Sommaren 2007 var inte speciellt vacker och solig, utan kom mer att präglas av mörka moln och regnrekord. November månad är – som vanligt – trist och grå med kala träd och ett insomnande växt- och djurliv. Det är nu vi lämnar Sverige för att resa till den färgrika, kryddstarka och mångfacetterade indiska subkontinenten. Under drygt fjorton dagar ska vi resa runt i landets norra delar tillsammans med en grupp skandinaver.

Dagen före avresan till New Delhi är vi på plats en liten bit utanför Kast-rups lufthavn; vi äter en pizza på en pakistansk restaurang i Tärnby och övernattar på enkla Zleep Hotel. Både vi och alla våra kamerabatterier är "laddade" inför det kommande äventyret!

Redan halvsex på morgonen står vi i flygplatsens foajé, träffar Lars-Erik och Ellinor (som skall på samma resa som vi), checkar in vårt bagage och kämpar oss igenom säkerhetskontrollen. En god caffè latte blir belöningen på "andra sidan". Kvart över sju embarkerar vi Austrian Airlines flyg till Wien, får en god och efterlängtnad frukost medan vi avnjuter Alpernas snöklädda toppar och en wienervals. Efter ett kort uppehåll i Wien reser vi strax före lunch vidare mot Delhi. Över Kaukasus bjuds vi på en god middag och vid 15-tiden svensk tid flyger vi in i österlandets skymning. Får lite sömn i ögonen under några timmar och landar 19.30 (svensk tid) på Indira Gandhis internationella flygplats strax söder om **Delhi**. Vi vrider fram våra klockor 4½ timme och noterar att tiden nu är några minuter före midnatt. Vädret är disigt och det är ca 18 grader varmt.

Vi möter Sofia Levander, vår reseledare, blir smyckade med en välkomnande blomsterkrans och transporteras till Crowne Plaza Hotel. Från bussfönstret kikar vi ner på hur människorna sover i enkla skjul just bredvid vägen och ibland ser de t o m ut att sova som på en soptipp. En chockerande kontrast till vårt egna boende. Kulturkrocken blir tydlig!

När vi vaknar vid sjutiden har ljuset återvänt. Det är 15 grader varmt och fortfarande väldigt disigt i luften. Fuktiga vindar från sydväst och kraftiga luftföroreningar skapar diset. Från fönstret noterar vi talrika *brunglador* och *huskråkor*, enstaka *halsbandsparakiter* och en *obestämd, liten seglare*.

Vid niotiden åker vi på upptäcktsfärd i staden. Trafiken är kaotisk; en heterogen massa av olika fortskaffningsmedel som obevkligen rör sig framåt. Aldrig fort och aldrig aggressivt utan med ständigt sammanflätande trafikflöden, där det finns en gemensam vilja att alla skall komma framåt. Det fungerar på något konstigt sätt! Tutan används frekvent - av alla!

Efter en kort färd genom Delhi – "världens grönaste stad" - kommer vi fram till stormogulen **Humayuns mausoleum**. Det är stadens största gravmonument - en mäktig byggnad i röd och vit sandsten och med en

Resan till Indien 2007-11-20--12-06

Tisdagen den 20 november

Onsdagen den 21 november

Torsdagen den 22 november

FAKTARUTA Indien:

Antal invånare: 1,2 miljarder
(2007)

Yta: 3 288 000 km²

(d v s 7 gånger större än Sverige)

Antal inv/km²: 364

(om Sverige haft samma antal vore vi
164 miljoner invånare)

Huvudstad: New Delhi

(fr o m 1640-talet; idag ca 10 milj inv)

Längsta floder: Ganges, Brah-
maputra och Indus

Mogulriket var ett kejsardöme utropat av den turkmongoliske erövaren Babur 1526. Stormogulerna var muslimer och under deras tid omvände sig delar av befolkningen till denna religion. Storslagna byggnader, som Taj Mahal och staden Fatehpur Sikri, uppfördes under denna tid. Rikets makt minskade i början av 1700-talet och upphörde helt 1858, då britterna tog över herraväldet. Indien blev en självständig stat 1947. Öst- och Västpakistan bildas (för muslimerna).

Stor-
mogulen
Shah Jahan

Under fredagsbönen kan upp till 20 000 muslimer besöka Jami Masjid - kvinnor är endast välkomna i mäns sällskap

lökformad dom i vitt. Humayun var den andre i raden av moguler; son till Babur och far till Akbar den Store. Mausoleet uppfördes på 1560-talet av Humayuns änka, efter det att mogulen själv, opiumberusad, ramlat ner från en torntrappa och slagit ihjäl sig 1556. Från terrassen har man fin utsikt över de vackra omgivningarna. Den stora trädgården med välansade gräsmattor, vattenfontäner och höga träd imponerar. Här finner vi talrika *palmekorrar*, *maynastarar*, *Asian Pied Starling* och kretsande *brunglador*. Morgonljuset är mjukt och luften ljummen - vilken skillnad mot novemberrusket där hemma!

Vid halvelva far vi vidare, passerar den mäktiga ”**India Gate**” – ett krigsmonument upprättat 1938 av britterna till minne av de indier som miste livet i framförallt första världskriget – och kommer till Indiens största moské, **Jami Masjid**, uppförd av den store byggherren, mogulen Shah Jahan 1656 (han som även lät bygga Taj Mahal). Moskén har tre stora portar, som för in på en stor kvadratisk kringbyggd gård, där själva moskébyggnaden med sin praktfulla kupol fyller den västra sidan. Två minareter sträcker sig 40 meter upp mot skyn. En ständig ström av människor i små grupper besöker

helgedomen – alla, liksom vi själva, utan skor. Vid fredagsbönen kan här vara rejält trångt! Vi delar nu på utrymmet med hundratals *klippduvor*. Den muslimska arkitekturen är bedårande och framträder i all sin prydning i det varma förmiddagsljuset! Man känner sig liksom upphöjd över vardagens bekymmer när man vandrar runt på moskégården trettio meter över den omgivande stan. Vi är inne i Delhis äldsta delar. Shah Jahan flyttade i slutet av 1630-talet rikets huvudstad från Agra hit till sin nuvarande plats.

Nedanför moskéns branta entrétrappa möter de gamla basarerna med trånga gränder och många små affärer – och ett förvirrande myller av människor; försäljare, affärsmän, hantverkare, krymplingar, tiggare och gatubarn. Det doftar av avgaser, avlopp, kryddor och matos. In bland dessa kvarter far vi med cykelrickshaw på en minnesrik tur – tänk ett så annorlunda samhälle mot vårt välordnade - och lite tråkigare - där hemma!

Nästa anhalt blir **Raj Ghat**, den plats där Mahatma Gandhi kremerades den 31 januari 1948 - en välskött trädgårdsanläggning, som blivit en populär vallfärdsplats för många av stadens besökare. Vi möter många vänliga människor, som gärna vill ta kontakt och prata med oss och som inte har något emot att bli avfotograferade – en härlig stämning av gemenskap! Men så skall det väl vara på en plats som vill hedra minnet av en "icke-världsmästare"! Vi får bli reda på att en lärare i Indien tjänar cirka 15 000 rupies per månad (ca 2 500 SEK). I träden ser vi en *Yellow-footed Green Pigeon*, några *turkduvor* och på gräsmattan en liten flock med *White-browed Wagtail*.

Temperaturen har arbetat sig upp till omkring 28 plusgrader, då vi gör ett lunchuppehåll vid "Chicken Inn" och äter en typiskt indisk måltid; ris, stenugnsbakat naan-bröd, röra av spenat och färskostbitar, smakrik tandoori-kyckling, currylinssoppa och chutney. Det smakar gott!

Efter lunchen gör vi en tur med buss upp till ett område i New Delhi, där vi tittar på Indiens parlament, presidentens palats och många andra offentliga regeringsbyggnader. Det är mycket storlaget och prydligt. Vi ser några *rhesusapor* som sitter på en mur. Till följd av ökat hot från terrorister får man inte längre vandra runt fritt i området.

Istället far vi till ett hinduiskt tempel i närheten – Laxmi Narayan Tempel, ofta kallat **Birlatemplet**, då det är ett av de talrika moderna hindutempel som

FAKTARUTA Indien:

Landet är en sekulariserad stat, dock med många religioner;

- * Hinduer (80%)
- * Muslimer (14%)
- * Kristna (2,3%)
- * Sikher (1,9%)
- * Buddister (0,7%)
- * Jainister (0,4%)

Basarerna i Old Delhi erbjuder ett myllrande folkliv

Indierna "går oss tillmötes" och vill ha kontakt med oss - vi känner oss vänligt behandlade!

FAKTA Religioner:

Hinduism är en av de äldsta kvarlevande religionerna. Den har många och stora riktningar, som lika gärna kan betraktas som olika religioner. Hinduismen har cirka 900 miljoner anhängare, de flesta i Indien. Den har ingen specifik stiftare och har ingen övergripande kyrkoorganisation. Man tillber olika gudar (t ex Shiva, Vishnu, Ganesh och Brahma) och tror på själavandring. Religionen förkunnar icke-väld och respekt för allt levande, så många är vegetarianer. Kon är helig för hinduerna. Det indiska kastväsendet är förknippat med hinduismen.

Islam introducerades i västra Indien av arabiska köpmän på 700-talet men det var först på 1100-talet som religionen fick riktigt fäste i området - och än mer senare när stormogulerna härskade. Muslimerna tror på en Gud som de kallar Allah. Deras heliga skrift är Koranen. Det finns en stor skillnad i religionen mellan män och kvinnor. I Indien finns både sunni- och shiamuslimer.

Sikhism är en indisk religion med runt 20 miljoner utövare, de flesta i Indien. Den grundades av Guru Nanak på 1500-talet. Man tror på en Gud och man tar avstånd från kastväsendet och betonar jämlikhet, även mellan könen. Man avstår alkohol, tobak och narkotika. De har klippt men välvårdat hår som täcks av en turban, har välvårdat skägg och bär ofta en dolk. Deras heliga skrift heter Adi Granth.

Buddhism är en religion med ursprung i Indien. Den grundades för cirka 2500 år sedan av en man som kallades Buddha - "den upplyste". Buddhisterna vänder sig till både män och kvinnor. Det kan sägas vara både en religion och en (praktisk) livsfilosofi. Antalet utövare växer numera i antal.

Jainism är en indisk religion, något äldre än buddhismen - och mer extrem i fråga om icke-väld och försöker undvika att skada något levande inte bara avsiktligt utan även oavsiktligt. Vissa munkar går därför nakna och lever ytterst asketiskt.

tillkommit genom donationer av industrifamiljen Birla. Det är en praktfull byggnad med många torn i gula och röda färger. Färdigbyggt 1938 och helgat åt guden Vishnu och hans gemål Lakshmi. Även här får vi ta av oss skorna - och efter besöket får vi en röd prick målad i pannan. Det är förbjudet att medföra kameran i templet! Tre gulnäbbade och stora *Painted Stork* flyger över mot norr och i träden ropar högljudda *halsbandsparakiter*.

Muslimsk moské på morgonen, hindutempel efter lunch - och så nu ett sikhtempel när skymningen börjar komma. Vi besöker **Gurudwara Sisganj**, utan skor och iförda orange huvuddukar. Vi går in i ett sparsamt inrett tempel, där en präst sitter under en färgrik baldakin och läser ur den heliga skriften medan några män spelar och sjunger. Talar med en sikh från England som varit "hemma" i Indien och begravt sin äldrige far; han ville leva sina sista veckor i sitt gamla hemland och sonen och hans familj reste med honom.

Utanför helgedomen finns en helig sjö, där den neråtgående solen nu speglar sin skiva genom disig luft. Vattnet omges av vita byggnader och innehåller talrikt med stora *malar*. I en byggnad bakom templet tillreder man en gemensam måltid; ett viktigt inslag i sikhernas gudstjänst. Även om vi naturligtvis uppfattas som "främmande fåglar" av tempelbesökarna möts vi med respekt och vänlighet - man känner sig välkommen på något vis!

Khanda är en symbol för sikhism. Den består av ett svärd, khanda, en chakkar samt två dolkar, miri och piri

*Huskråkorna samlas i träden för gemensam övernattning, skymningen gör sig påmind och luften är behagligt ljummen. Vi reser tillbaka mot vårt hotell och passerar ännu ett tempel – **Bahaiernas Lotustempel**. Det har i marmor formats som en halvt utslagen lotusblomma och ger ett svårförglömligt skönhetsintryck, både till form och storlek! Färdigbyggd 1986 under ledning av en iransk arkitekt. Bahaierna vill sammanföra alla religioner till en! När mörkret faller upplevs trafiken – om möjligt – än mer kaotisk. Vi ser färre heliga kor i stan än vi förväntat oss men Sofia berättar att man försökt köra ut korna ur Delhi under senare år – sannolikt för att de förvärrar ett redan totalt trafik kaos. I övriga delar av Indien kommer vi att få se många heliga sebukor; vackra, ljusa kor med puckel på ryggen.*

Så här första dagen i Indien har intrycken varit överväldigande; myllret av människor, fattigdomen, att allt är så annorlunda, färgrikedomen, det vänliga bemötandet av oss, att stan är så grön och rik på fåglar och det härliga vädret som är så där alldeles svenskt "lagom"!

Organe är en helig färg för de flesta indier

Indien är inte som hemma!

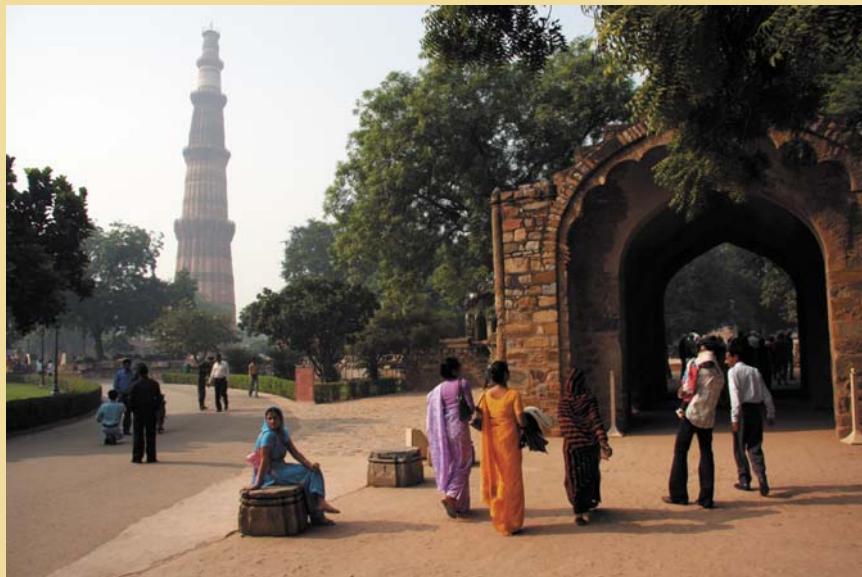
FAKTA:

Vid 1000-talet e Kr gjorde muslimerna det första intrånget i Indien, ditlockade av Indiens rikedomar. Under drygt 500 år kom sedan olika muslimska härskare – under beteckningen **Delhisultanatet** - att regera stora delar av landet. Deras huvudstad blev Delhi.

Muslimerna var ingalunda endast krigiska och skövlande barbarer; de uppmuntrade konst, vetenskap och filosofi och de har bidragit mycket till den indiska kulturen, inte minst inom arkitekturen.

Fredagen den 23 november

Det är gott om fåglar i parken som omger Qutb Minar; Halsbandsparakiter (lilla bilden nedan), klippduvor och maynastarar (stora bilden längst ner)

Strax före klockan elva kommer vi till **Mehrauli arkeologiska park** söder om Delhi. Vädret är behagligt och temperaturen något över de tjugo. Den förnämsta sevärdheten är **Qutb Minar**, en väldig minaret, 72½ meter hög. Nedtill är den 15 m i diameter, vid toppen endast 2,5 m. Byggmaterialet är sandsten och i vissa delar marmor. Den började uppföras 1193 med anledning av muslimernas seger över den siste hinduregenten i Delhi. Det tog nästa 200 år innan tornet var klart. Vid minareten fot ligger Indiens äldsta moské, byggd av sten från raserade hindutempel i närheten. Vi ser det på de rikligt utsmyckade pelarna. Den skadades allvarligt vid en jordbävning på 1700-talet och har inte återuppbyggts. På moskégården står den berömda Ashoka-pelaren, en sju meter hög pelare av rent järn, sannolikt mer än tvåtusen år gammal. Trots åldern har järnet inte rostat – och ingen vet varför.

Byggnaderna är uppehållsplatser för talrika flockar av *halsbandsparakiter*, *maynastarar* och *klippduvor*. Mellan stenarna och upp i träden hoppar orädda *palmekorrar*. Ett flertal skolklasser är på studiebesök, oftast iförda trevliga skoluniformer.

Våra väskor står packade i bussen, då vi nu skall flyga till Varanasi – hinduernas heliga stad vid stranden av floden Ganges. På väg mot den nya inrikesflygplatsen passerar vi "Olof Palmes väg". Vi reser med det moderna

flygbolaget Kingfisher Airlines de knappa 70 milen till Varanasi.

Vi blir cirka två timmar försenade innan vi kommer iväg från Delhi men eftersom vi är i Indien förlorar vi ingen tid, vi vinner istället två timmar till något annat. Tiden kommer ju ständigt till oss – och tar aldrig slut! Och det vi inte hinner med i detta livet, tar vi i nästa. Västerlandets syn på tiden är verkligen radikalt annorlunda i jämförelse med hur det är här!

Under flygresan bjuds vi på en kycklingmåltid - långt i norr ser vi den snöklädda bergskedjan Himalaya. Strax före 17 landar vi i **Varanasi**, temperaturen är kring 25 grader och utanför flygplatsen möter ett stort antal militärer. Det har varit ett bombattentat inne i staden under dagen, så säkerhetsnivån har höjts rejält.

Bussfärden in till centrum blir minnesvärd. Som vanligt ett myller av fordon och människor; lastbilar, vanliga bilar, mopeder, elefanter, getter, heliga kor. Några byar saknar helt och hållet el och när skymningen nu kommer lyser det svagt från oljelampor och fotogenlampor. Ibland ser vi bilar med en blomsteromgjord bår på taket; släktingar som transporterar en bortgången nära anhörig till likbränningen vid Ganges strand. *Svartvingad glada* och *Red-wattled Lapwing* noteras. Vid 17.30 kommer vi till Radisson Hotel i stans centrum.

Under dagen har Sofia berättat för oss om Indiens energiförsörjning. Man har för närvarande 16 kärnkraftverk, många olje- och koldrivna kraftverk men också vattenkraft (från bergen i norr och på Deccan-platån), vindkraft och viss solenergi. Man har hittat stora gasfyndigheter och utvinnet olja i t ex Mumbai (off shore) och Assam. Som bränsle används även stora mängder torkad kospillning.

Industrier inom textil, IT och konstruktion växer upp på många ställen och skapar en alltmer välbärgad medelklass. Utländska "call centers" är en annan näring som växer. Indien är på väg att – liksom Kina – bli en ekonomisk och industriell stormakt. Den stora inhemska – och expanderande – marknaden gör att landet för närvarande inte är så känslig mot internationella konjunktursvängningar. Landets rikedomar är dock väldigt orättvist fördelade; 78 indiska familjer äger 80% av landets tillgångar. Några av världens rikaste personer är just indier. Som vanligt finns det ingen rättvisa här i världen!

Radisson Hotel i Varanasi

FAKTA:

Varanasi sägs vara den äldsta, fortfarande bebodda staden i Indien och en av de allra heligaste. Den har även kallats Benares. Den har numera cirka en miljon invånare och ligger vid Ganges strand. Miljontals hinduer kommer hit på pilgrimsfärd, för att bada vid någon av de många ghats som ligger vid flodbanken i hopp om att renas från sina livs synder. Många är även de som kremeras på stora likbål invid floden, för att sedan få sin aska strödd i denna den heligaste av hinduiska floder.

Lördagen den 24 november

FAKTA:

Kast är en typ av hierarkisk socialgruppsindelning i Indien. Det finns över 3000 samhällsgrupper i landet. Man lever i de kaster man föds i men det går dock att som kvinna gifta sig till en högre kast. Kastsystemet föreskriver sociala normer och seder, och kanske framförallt yrke.

Månen lyser full i sydost, temperaturen når knappt 15 grader, syrsorna spelar från trädgården och klockan visar på 05.30. Med buss och cykelrickshaw tar vi oss genom trånga gator ner till en av Ganges "ghats" (trappförsedd nergång till floden). Det är förhållandevis lugnt; enstaka kor står och idisslar längs gatorna, små sällskap av hinduer är på väg mot floden - och det renande badet - och i de små affärerna börjar kommersen så smått att ta fart. Vi stiger ombord på en båt, som för oss ut på den breda floden. Från stranden nedströms hör vi det stilla sorlet av människor som söker sig ner längs trapporna mot det väntande badet. Vi tändar små lyktor av blad, blommor och ljus och sätter dem varligt i vattnet medan vår lokala guide sjunger en bön vackert. Stilla flyter de bort och försvinner i blänket från strandens alla ljuspunkter. Solen stiger försiktigt upp över den kala stranden i öster, månen bleknar och ljudet av människor, musik, sång och klockor tilltar. Tusentals människor når ner till floden, tändar små ljus eller stiger andäktigt i det grumliga vattnet, tar ett djupt andetag och sjunker ner under ytan. Några fyller små spannar med heligt vatten medan andra sätter små ljusbåtar i floden. På några ställen blir musiken rytmisk, genomträngande och extatisk. Människor tycks liksom falla i trans. Vid några platser har man tänt enstaka likbål. Här råder fotoförbud men i min kikare ser jag bålen och skallen av en människa förtäras av lågorna. För en hindu är detta den bästa platsen i världen att bli kremerad vid! I min kikare ser jag även att de anhöriga till en annan avliden person tar bort liksvepningen runt huvudet och fotograferar den döde med en digitalkamera, därefter sätter de sig vid sidan och ser hur lågorna slår upp kring bålet.

Våra upplevelser känns nästan överkliga. De är så olika allt annat vi sett och hört. Sederna är uråldriga och här finns så gott som inga moderna inslag. Och så finns det djupa allvaret hos alla tusentals troende som kommer hit ner. Jag tror att vi alla är mer eller mindre tagna av allt vi upplever!

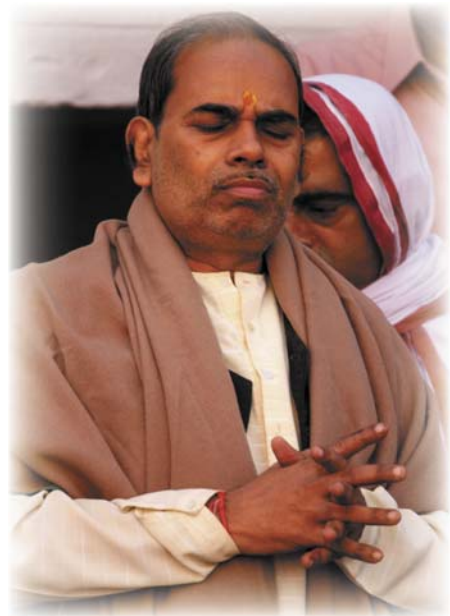
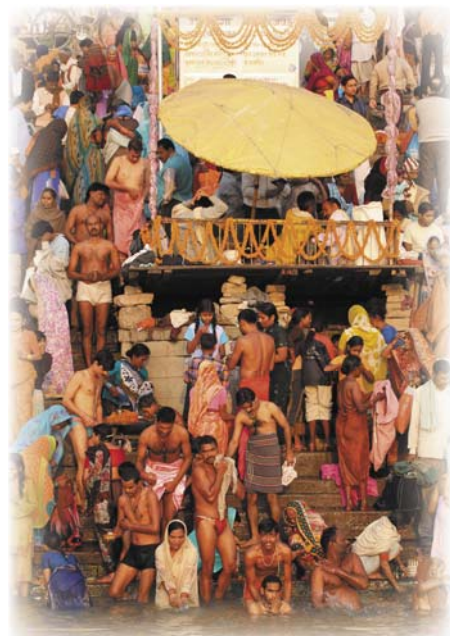

Vår norske medresenär Tor Helge har tagit del i det heliga badet och är till bredden uppfylld av sina upplevelser! Han hade blivit väl mottagen och behandlad av de övriga och därmed känt en sann gemenskap, de stora kulturskillnaderna till trots!

När nu ljuset återvänt ser vi tydligt alla trappor (gahts) som leder ner mot floden, alla hindutemplen och de välbärgades slott och de stora högarna med grovt virke till likbålen. Över allt detta seglar flertalet *brunglador* och nere vid floden ser vi *huskråkor*, *maynastaras*, *smyrnakungsfiskare* och en annan ras av vår *sädesärta*. När vår båt lägger till vid stranden har de kastlösa "dobi" påbörjat arbetet med att tvätta kläder och andra textilier; de slår tvätten med träspadar och låter den sedan torka, utlagd över trapporna ner mot floden. På andra sidan floden finns så gott som ingen bebyggelse men däremot en hel del båtar, som just nu omsvärmas av hundratals måsar av okänd art.

Vi slår följe med de återvändande hinduerna, passerar både heliga kor och heliga män, och tar oss tillbaka till vårt hotell. Den här upplevelsen kommer att ta veckor att smälta - så mycket är säkert. Vi äter frukost under förvånansvärd stor tystnad!

Resan till Indien 2007-11-20--12-06

En by på landet

Redan klockan tio bär det av igen. Denna gång åker vi buss ut på landet och meningen är att vi skall besöka en liten by för att se hur invånarna lever på landsbygden. Vägen ut genom Varanasi är trång och överfylld med människor och fordon. Jag tror att det som kommer att bli den överskuggande upplevelsen av just Indien är det myllrande folklivet – man upplever att det är mer tätbefolkat här än i självaste Kina!

Efter trekvart kommer vi fram till en liten by med några hundratal människor. Träden står höga längs landsvägen och skänker resenärerna skugga, runt byns vattenpump - av standardmodell - samlas några av byns pojkar, ute på fälten tillverkar man – och torkar - bränsleplattor av kospillning och hackad halm och vid husen har man samlat stora mängder halm efter senaste skörden. Sannolikt används det mesta till bränsle. Några av husen är av modernare typ medan de flesta är äldre; en kringbyggd gård, tillverkad av träslanor och lera och med rörformade tegelpannor på taket. I en sådan kringbyggd gård bor ett 20-tal människor. De få ägodelar som finns här representeras av enkla träängar och lite husgeråd. Den materiella standarden är alltså – i jämförelse med oss själva - riktigt låg. De flesta bär vackra, färgrika kläder och det är till övervägande delen barn och ungdomar vi ser.

Vi blir vänligt bemötta även om vi förstår att de fnissar åt oss; konstigt klädda "blekansiktena" från en annan värld. Flera av barnen är färgade med kol runt ögonen i syfte att förhindra infektioner. Vi får prova på att kapa halm till lämpligt stora bitar för tillverkning av bränsleplattor. Stämningen är uppsluppen med mycket skämt och skratt. Vi träffar även byns helige man, klädd i ett orange och rött tygstycke och med långt vitt hår och skägg – inte olik vår jultomte. Ungdomarna – och även den gamle mannen – sjunger för oss och vi stämmer upp med "ja, må han leva" under några trevliga minuter av "kulturutbyte".

Vid vissa hus ser vi vattenbufflar och enstaka, långörade getter. Djur och människor lever nära varandra. På andra sidan landsvägen ligger byns skola, där två klasser bedriver lektioner sittande på mattor utanför själva skolbyggnaden. Vår lokale guide, som även är lärare, genomför ett muntligt förhör med en av klasserna – och barnen ställer sig upp då de besvarar en fråga. De verkar vara duktiga elever och de flesta vet vad de vill arbeta med som stora. Vi tar farväl av den lilla byn – som endast får ett fåtal besök av turister – och reser tillbaka mot Varanasi.

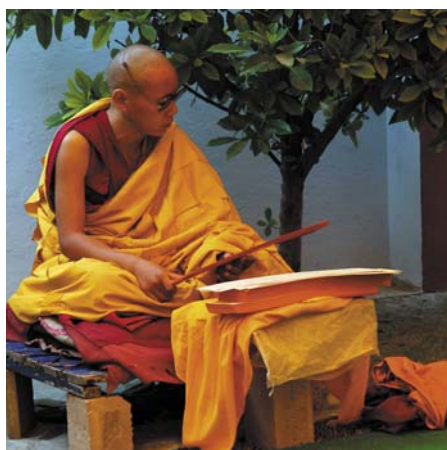
Väl tillbaka i den stora stan besöker vi ett silkesväveri strax bredvid vårt hotell, där man på gamla vävmaskiner tillverkar underskön sidenbrokad med fantasifulla, indiska motiv. Det krävs stor yrkesskicklighet att hålla reda på den omfattande varpen och alla sidentrådarna i 100-tals färger. Vi ser silkeskokongerna och får reda på att trådarna kan färgas i ett otal färger. Därefter förevisas vi vackra tyger tillverkade både på moderna och gamla vävmaskiner. Jola köper en grön sidenklänning och jag själv en vit långskjorta, vita ballongbyxor och en väst i råsidan.

Idag äter vi lunch på egen hand; det blir chicken-shaslik (grillspett med indiska kryddor) och det smakar gott tillsammans med en kall, indisk öl.

Vi har tur som är i Varanasi just idag, då man ikväll firar "november fullmån", som är en av de största festivalerna i staden. Strax efter kl 16 bär det av med buss och cykelrickshaw ner till floden. När mörkret sänker sig stiger vi åter ombord på båten, tänder våra ljuslyktor, lyssnar till vår "lärare", Mr Ashoke, som sjunger ett mantra (vackert och enformigt upprepar), innan vi sätter lyktorna i floden. Längs stränderna och på de många trapporna har man tänt tusentals små oljelampor, på andra sidan floden lyser månen full och från den bebodda sidan hörs musik, sång och taktfasta trummor. Allt fler träbåtar kommer ut på Ganges vida yta. Från de olika kremeringsplatserna lyser likbålen; nu i större antal än under morgonen. De döda förtärs av elden och askan skrapas ner i floden. Vid Mushi Ghat har mängder med människor samlats för att titta på ett religiöst teaterframträdande med skådespelare från Bollywood. Den ljumna indiska natten ramar in allt skeende och förtätar stämningen.

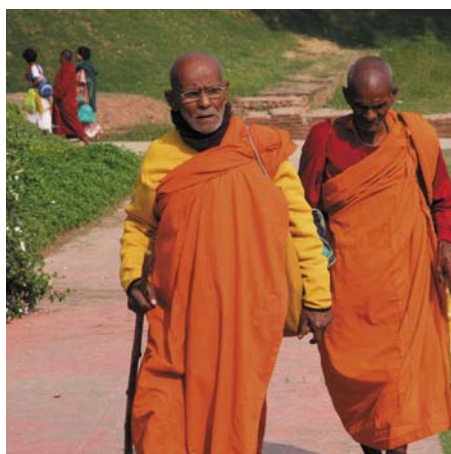
Vid återvänder med cykelrickshaw, passerar enkla hindutempel och sugs upp av den hektiska trafiken; bilar, kor, hästar, åsnor och andra cykelrickshaws, allt sammanflätat till en kaotisk – men spännande – ljudkakafoni. Så totalt annorlunda mot där hemma!

Söndagen den 25 november

Buddhistmunkar från hela världen kommer till den heliga platsen Sarnath för att be.

Vi har bara varit i Indien i tre dagar men känner redan att vi upplevt så mycket av landet.

Söndagens utflykt går till samhället **Sarnath**, dryga milen från Varanasi. Här stod buddhismens vagg. Det var nämligen här som Buddha första gången predikade (500-talet f Kr) efter att ha blivit en upplyst, d v s en buddha. Under kung Ashokas tid på 200-talet f Kr uppfördes här stora kloster och tempel. Åttahundra år senare – varifrån det finns bevarade skriftliga vittnesmål – fanns här 1 500 präster, stora kloster och en stupa som var hela 100 meter hög.

Allt detta raserades både av muslimska härar och av tidens tand, och utgrävningarna påbörjades av briter först 1836. Nu har man blottlagt stora fält med gamla grundmurar och kvar står ett par stupor, av vilka den högsta är 33 meter hög och har murverk från 200-talet f Kr. Vi ser att utgrävningarna fortsätter än idag.

Japanska buddhister har uppfört ett modernt Buddha-temple inom området, på vars innerväggar vackra målningar skildrar Buddhas liv. Vi besöker – barfota – templet, tittar på de fina målningarna och på en guldglänsande buddha-staty framme vid altaret. Några orangeklädda munkar ger oss sin välsignelse under tiden som vi knäböjer vid altaret.

Utanför templet ser vi enstaka munkar försjunkna i bön, de många färggranna böneflaggorna som fladdrar lätt i vinden och en ganska "kitchig" grupp statyer under ett heligt *bodhi-träd*, föreställande Buddha och hans första lärjungar. Hit kommer många besöker och knäböjer bedjande. Buddhismen är ju idag mycket mer aktiv i länder som Korea, Kina, Burma och Thailand – vi märker det på att väldigt många besökare är just utlänningar.

Fynd från utgrävningarna finns utställda i det arkeologiska museet – som vi besöker tillsammans med Mr Ashoke. Ashokas pelare, som en gång stod här i Sarnath, kröntes av fyra lejon, den figur som blivit det moderna Indiens rikssymbol. Originalet finns nu att beskåda i museet, tillika med en mängd andra intressanta fynd, bl a perfekta Buddha-syatyer.

Vid halvtolvtiden är vi på Varanasis flygplats, temperaturen når över 28 plusgrader och det är trångt. Vi delar en kall öl i den minimala och välfyllda restaurangen. Två timmar senare lyfter Jet Airways plan mot Khajuraho. Flygresan går snabbt och redan 40 minuter senare tar planet mark med en

duns. Från luften har vi noterat att detta område är mer skogbevuxet, även om skogen på intet sätt är tät. Vi ser även vissa låga berg i fjärran.

Vi tar in på ett nytt Radisson-hotell, något mindre än det i Varanasi men mycket stilfullt inrett. I dess trädgård noterar jag *Rufous Treepie*, *halsbandsparakit*, *smyrnakungsfiskare*, *maynastare*, *White-browed Wagtail*, *Purple Sunbird* (en mörk solfågel), *svart rödstjärt*, *Oriental Magpie Robin* och *Indian Robin* samt några stora *seglarfjärilar*.

Dagens **Khajuraho** är ett sömnigt litet samhälle ute på landet med cirka 15 000 invånare. Det är svårt att föreställa sig att här en gång har legat en huvudstad i det mäktiga Chandellariket (900- och 1000-talet e Kr). Ursprungligen fanns här hela 85 tempel, idag finns 22 bevarade. Denna eftermiddag besöker vi det västra tempelområdet, en vacker parkanläggning med imponerande tempelbyggnader. Byggnaderna vittnar om en svunnen storhet och en enorm skaparkraft; man har räknat ut att det finns cirka 13 000 meterhöga statyer som smyckar de återstående 22 templen! Ungefär en tjugondel av statyerna har erotiska motiv. Och det är inte vilken erotik som helst. Här visas olika samlagsställningar av god "Kamasutra-stil"! Och inte sällan med ett skämtsamt förhållningssätt. Templen och deras utsmyckningar utstrålar en högstämd skönhet, där erotiken på något sätt flyter in som ett självklart inslag i det mänskliga och gudomliga liv som möter oss på tempelväggarna.

Templerna ligger på 2-3 meter höga plattformar, byggda i trappstegsform och utav sandsten. Inne i det första templet vi besöker visar en vakt oss hur man tänder ett ljus bakom gudabildens gloria och därmed får den att lysa mystiskt. Vi ser att fladdermöss far runt uppe i taket. Solen håller på att gå ner. I parken ser vi *trädgårdsbulbyler*, talrika *parakiter*, enstaka *härfåglar* och snabba *palmekorrar*.

När vi lämnar den intressanta platsen möter vi enträgna gatuförsäljare och ser hur *halsbandsparakiterna* söker gemensam nattkvist med hundratals individer i träden bredvid gatan.

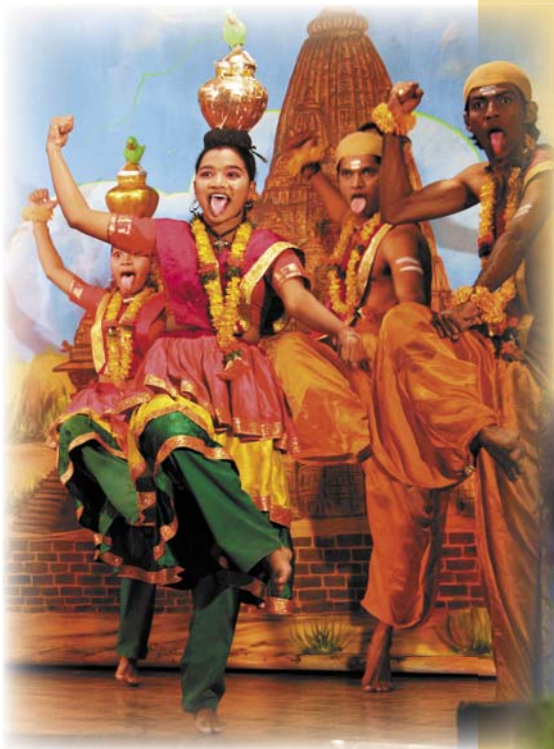
Efter middagen går vi på vacker dansuppvisning på Kandariya Art & Culture (se nästa sida).

Resan till Indien 2007-11-20--12-06

Palmekorrar leker band statyerna

**Dansuppvising
i Khajuraho**
(Kandariya Art & Culture)

Dagen börjar med en uppfriskande fågelexkursion i hotellparken. Jag ser samma arter som igår.

Därefter far vi iväg för att besöka **Khajurahos** östra tempelområde. Några av templen är snarlika de från igår, även om vi tycker att många av figurerna är mer välgjorda här än på de andra templen. Det som väcker störst intresse är ett fungerande kloster för jain-munkar. Inne på den kringbyggda klostergården sitter två kvinnor och utövar komplicerade, religiösa ceremonier; man blandar olika vätskor, man bränner olika frön etc. Klockorna ringer och från den täta häcken tjavtrar några *gråsparvar*. Inne i ett nedsänkt utrymme står en välpolerad Buddhaliknande bild och i ett rum bredvid ber en munk framför ett enkelt altare. Han bär en gul sari.

Strax efter klockan nio lämnar vi Khajuraho och reser med bussen åt nordväst. Vägen kantas av höga träd och omgivningen utgörs av ett torrt jordbrukslandskap. Vi ser enstaka *smutsgamar*, *indiska blåkråkor* och *Red-wattled Lapwing*. Vägens kvalitet varierar mycket men är för det mesta ganska dålig.

Vi äter lunch i samhället **Orchha**, som ligger på den klippiga stranden av floden Betwa. Efter måltiden gör vi ett besök i den mäktiga byggnaden ”**Jahangiri Mahal**”, byggd och uppkallade efter den mogulprins som bodde här en natt år 1624. Byggnaden har fortfarande kvar sin mäktiga prägel. Vid den stora entrédörren har man en förtjusande utsikt över floden Betwa och många av de andra byggnaderna. På taket sitter några *grågamar* och nere vid floden ser vi *kohägrar* och *stytlöpare*. På väg tillbaka möter vi vardagens människor; försäljare, tiggare, heliga män och – faktiskt – en eunuck (en kastrerad man). Under ett heligt träd sitter männen och vilar. En helig apa – en *grå langur* – kommer förbi med sin unge.

Vid 18-tiden kommer vi till järnvägsstationen i **Jhansi**. Det är mycket folk på perrongen men vi får hjälp av bärare att ta ombord våra väskor - vi känner oss verkligen (tyvärr) som ”1800-talets kolonisatörer”. Vi stiger ombord på tåget till Agra; vi åker mycket komfortabelt i andra klass och passas upp av ”tea-boys”.

Efter en mycket behaglig tur anländer vi till **Agra** i rätt tid, d v s klockan 20.30. Vi tar in på femstjärniga Mogul Hotel, njuter av en varm dusch och en god middag! Denna resa är härlig!

Resan till Indien 2007-11-20--12-06

Måndagen den 26 november

Landskapet är präglat av ett lågintensivt jordbruk. Sommarmonsunen har slagit fel under några år och marken är därför torrare än vanligt

FAKTA Taj Mahal:

Mogulen Shah Jahan lät uppföra detta mausoleum när hans hustru dog i barnsäng 1629. Det tog 20 år för 2 000 elefanter och 20 000 män att bygga en av världens vackraste byggnader.

Tisdagen den 27 november

Sofia Levander
- vår emminenta reseledare

Strax efter halvtio kommer vi till **Taj Mahal**. Sista biten har vi åkt eldriven buss för att minimera luftföroreningarna kring de värdefulla byggnaderna. Många vackra byggnader och en stor parkanläggning omger själva mausoleet. Vid en nyligen genomförd, global internetomröstning utsågs Taj Mahal till ett av världens sju nya underverk.

Vi kommer in från sidan, passerar igenom en stor och vacker entrébyggnad ("porten till paradiset") och står andäktiga inför det väldiga mausoleet i vit marmor. Byggnaden ligger på en gigantisk sockel av marmor, omges av fyra fyrtio meter höga minareter och har en vit, stor och blänkande kupol. Framför byggnaden finns flera bassänger och springbrunnar fyllda med vatten. Några hundra meter på vardera sidan om den bländvita marmorbyggnaden ligger ytterligare byggnader i röd sandsten och vit marmor. Byggnadernas enorma storlek, de stilfulla utsmyckningarna med ädla och halvädla stenar och den perfekta symmetrin samt de harmoniska proportionerna imponerar. Det är sannolikt detta som tillsammans skapar en fascinerande skönhetsupplevelse; Taj Mahal är verkligen ett av världens sju underverk!

Stormogulen Shah Jahan lär ha varit nedbruten av sorg, när hans älskade Mumtaz Mahal dog i barnsäng år 1629 efter att ha fött deras fjortonde barn. Hon lär ha bitt sin make att bygga ett mausoleum som skulle bli det vackraste världen skådat – men också så vackert att inget någonsin skulle kunna bli vackrare! Jag tror bestämt att **båda** målen är uppfyllda!

Shah Jahan bodde bl a på Agra's röda fort en bit från Taj Mahal. Under sina sista sju levnadsår var han under husarrest i sitt eget fort, fängslad av sin son Aurangzeb. När han dog 1666 fanns han i sitt fashionabla marmorrum på Agra fort och kunde därifrån se Taj Mahal. Problemet var bara att när en muslim dör skall han vända sig mot Mekka, vilket var åt motsatt håll i förhållande till Taj Mahal. Han lät då sätta upp jättediamanten Koo-i-

noor, så att han vänd mot Mekka ändå kunde se spegelbilden av Taj Mahal i diamantens prisma! Det låter som om man levde ett rätt ståndsmässigt liv på den tiden. Nu vilar dock både Shah Jahan och hans hustru tillsammans i kryptan under Taj Mahal. Englands drottning har numera diamanten i sin ägo.

Bakom Taj Mahal rinner floden Yamuna. Numera inte så vattenförande som tidigare till följd av att man nyttjar vattnet till konstbevattning. Vid nästa flodkrök kan vi ana Agra fort i soldiset. Det är förresten samma flod som rinner genom Delhi.

Nere vid floden ser vi flockar av *rhesusapor*, *vattenbufflar* och några *dromedarer*. Av fåglar noteras talrika *brunglador*, *roständer*, *ko-* och *ägretthägrar*, *smutsgamar*, *smyrnakungsfiskare*, *stytlöpare*, *gluttsnäppor* och några *vanliga skriktrastar*.

Framför Taj Mahal håller man på att klippa gräsmattorna med en synnerligen ekologisk gräsklippare; två sebukor som drar en bred gräsklippare. Under klippningen tillför korna gödning till gräsmattan (ni förstår) och när de har rast äter de upp klipppet!

Vi lämnar Taj Mahal uppfyllda av skönhetsintryck; detta var fantastiskt (!), och reser vidare till en fabrik där man tillverkar mattor och andra textilier av kashmirull och silke.

På eftermiddagen besöker vi **Agras röda fort**, som byggdes redan 1565 och sannolikt varit en förebild för det senare Röda fortet i Delhi. Shah Jahan hade en egen ståndsmässig bostad, Khas Mahal, uppförd i vit marmor med kyld källare för heta sommarkvar. Det "åttakantiga tornet" byggdes en gång åt hans hustru Mumtaz Mahal. Det var där han hölls fången i sju år. Härifrån ser man Taj Mahal väl.

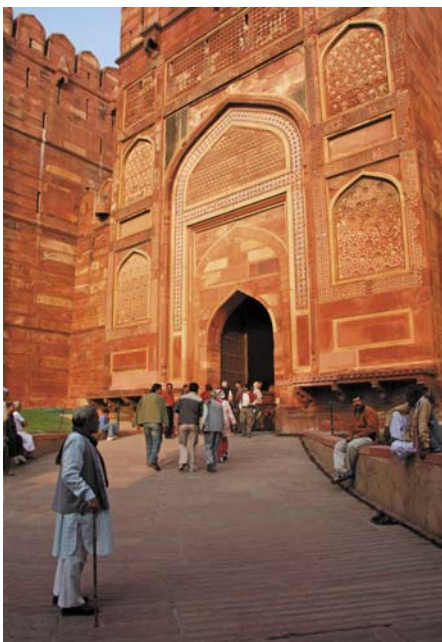
När solen går ner sitter rhesusaporna på fortets murar och putsar varandra.

Resan till Indien 2007-11-20--12-06

Från Taj Mahals marmorfundament ser man trädgården och entrébyggnaden "Paradisets port"

Agras röda fort byggdes av mogulen Akbar mellan 1565 och 1573. Mogulen Shah Jahan dog här 1666.

Från det åttkantiga tornet ser man Taj Mahal

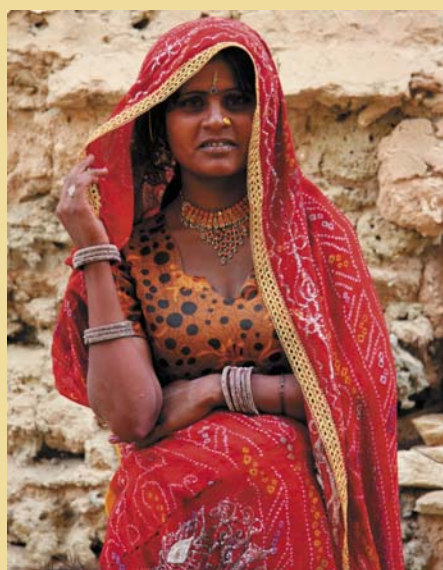
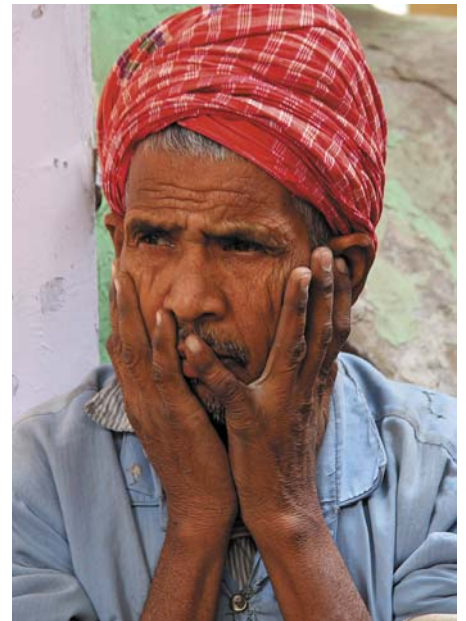
Rhesusapor vid Agras röda fort

Hotel Mogul Sheraton, Agra

Faces of India

Resan till Indien 2007-11-20--12-06

Onsdagen den 28 november

Efter tio timmars stärkande sömn vaknar vi strax efter klockan 7. Några timmar senare ger vi oss av, passerar nedanför fortet i Agra, kör längs med strandvägen, där det en gång varit vackra byggnader och trädgårdar. Husen har förfallit och floden har dragit sig tillbaka. Små flockar med vattenbufflar är på väg ner till Yamuna för dagens bad. På hustaken sitter talrikt med rhesusapor. Trafiken är – som vanligt – ”indiskt rörig”!

Strax efter klockan 10 kommer vi till ännu ett vackert mausoleum; Det är Mumtaz Mahals farfar, kallad **Itmad-ud-Daula**, som ligger begravd här. Det var drottning Nur Jahan som byggde mausoleet åt sin far 1622-28. Det är därmed det tidigaste exemplet på utsökt mogulisk konst, och det finns kännare som t o m tycker att det överglänser själva Taj Mahal. Mausoleet, som är 21 meter i kvadrat och har fyra åttakantiga minareter, är byggt i vit marmor – och den första byggnaden helt utförd i detta material. Inläggningarna av röd och svart sten har ofta persiska mönster. Liksom många byggnader från denna tid omges den av en vacker park. Det är väldigt vackert – om än inte så storslaget som Taj Mahal.

Bakom mausoleet rinner floden. På de många sandbankarna ser vi flockar av vattenbufflar, textilier som ligger på tork och en familj zigenare som förbereder dagens fiske. Av fåglar noteras *Painted Stork*, *skedstork*, *styltlöpare*, *skogssnäppa*, *ägre*tt- och *silkeshägrar*, *sädesärlor*, *maynastarar*, *indiska skarvar* och *smutsam*.

Även idag är man skickliga på att göra inläggningar i marmor. Vi förstår det när vi besöker en fabrik som tillverkar marmormöbler. Ett rejält marmorbord med talrika blomsterinläggningar kostar nästan en kvart miljon kronor men så är de också hållbara och synnerligen vackra.

Vi äter lunch inne i Agra, på ett nybyggt sk Shopping Mall – ett köpcentra precis som våra i Europa. Vi väljer Mac Donald's och får en ”Chicken Maharaja Mac och company” med coca-cola för 119 rupies (ca 20 SEK).

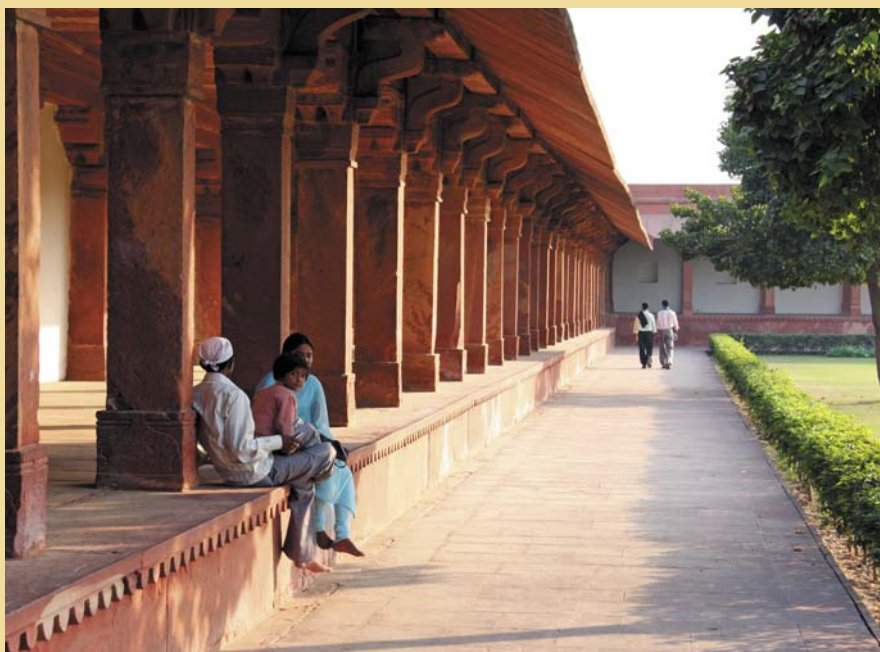
Efter lunch far vi västerut till mogulstaden **Fatehpur Sikri**. På båda sidor om vägen ser vi spirande åkrar och små flockar med *påfåglar*.

Vid 16-tiden kommer vi fram och transporteras med specialfordon upp till själva staden. Den byggdes upp på rekordtid mellan åren 1569-74 av mogulén Akbar den Store – och tanken var att den skulle bli rikets nya huvudstad, 4 mil från den gamla huvudstaden Agra. Man tror att det var religiösa skäl som fick honom att fatta det här omfattande beslutet. Han hade bl a en tanke om att sammansmälta samtliga, befintliga religioner till en enda. På den plats där Fatehpur Sikri nu ligger hade han även träffat en helig man, efter vars böner och välsignelser han fått en tronarvinge; Jehangir.

Akbar kom dock att bli mycket upptagen med olika fälttåg och fjorton år efter det att den nya huvudstaden var klar, flyttade Akbar tillbaka till fortet i Agra. Så mycket konstnärlig möda, så mycket pengar och mänskligt arbete till så kortvarig nytta! Staden blev endast en parentes, låt vara en glänsande sådan. Idag kan vi beskåda en rad byggnader, ofta mycket välbevarade, uppförda i röd sandsten.

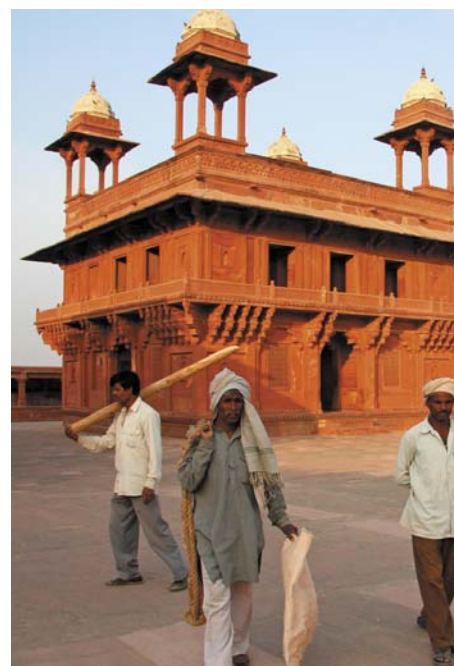
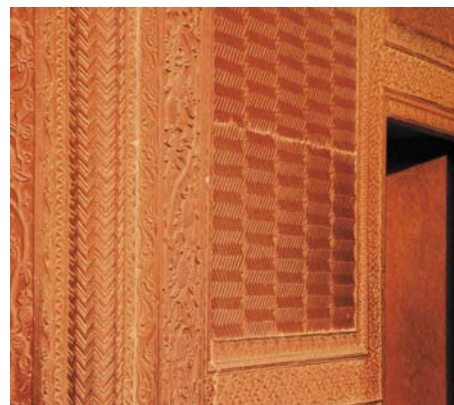
Vi kommer vid 18-tiden - i mörker - till **Bharatpurs** utkanter och tar in på hotell Laxmi Vilas Palace.

Resan till Indien 2007-11-20--12-06

I Fatehpur Sikri har man gjort makalöst vackra uthuggningar i den röda sandstenen - överdådigt dekorerat!

Roständer

Torsdagen den 29 november

Jola fotograferar en hind av nilgai-antilop i Keoladeo Ghana National Park

Hind av nilgaiantilop

Vårt hotell ligger ute på landet och omges av torra åkrar med snår och palmdungar. Vi ägnar en sval morgontimme åt fågelskådning och ser bl a en kraftig *Greater Coucal*, en skönsjungande *Indian Robin* (Indiens motsvarighet till vår rödhake), *Asian Pied Starling*, *smyrnakungsfiskare*, en översträckande *Painted Stork* och en flock grågäss, några *palmduvor* och *huskråkor* samt en flock hest skränande *långstjärtade skriktrastar*. På åkrarna ser vi *kohägrar*, *flikvipor* och en rapphöneliknande fågel. I träden sitter en *Black drongo* och en *Purple Sunbird*.

Dagen fortsätter i fågelskådningens tecken i och med att vi gör ett besök i ett av världens bästa fågelreservat; **Keoladeo Ghana National Park**. Tyvärr har monsunen uteblivit de senaste 4-5 åren, vilket gjort att våtmarkerna torkat ut så gott som fullständigt. Jag blev varse detta när jag tidigare i höst tittade på en satellitbild över våtmarkerna på utmärkta Google Earth. Därmed har även fågellivet reducerats avsevärt i det 29 km² stora reservatet! De tidigare dammarna är nu torra och hyser betande kreatur. Runt dammarna – och ute på de många ”småöarna” – finns en tät träd- och buskvegetation. Vi åker dock runt i parken under två timmar med en duktig cykelrickshaw-förare och ser på ”fågelspillrorna”:

<i>Crested Serpent Eagle</i>	<i>Brunglada</i>
<i>Oriental Honey-buzzard</i>	<i>Shikra (sparvhök)</i>
<i>Flikvipa</i>	<i>Gluttsnäppa</i>
<i>Black-neced Stork</i>	<i>Painted Stork</i>
<i>Rörhöna</i>	<i>Indian Roller</i>
<i>Brahimy Starling</i>	<i>Halsbandsparakit</i>
<i>Oriental Magpie Robin</i>	<i>Svart rödstjärt</i>
<i>Långstjärtad skriktrast</i>	<i>Kråka</i>
<i>Collared Scops Owl</i>	<i>Spotted Owlet</i>
	<i>Rostand</i>

Vi ser även ett flertal *nilgaiantiloper*, några *axishjortar*, en *schakal*, några *vattensköldpaddor* och en liten *varanödla* samt flertalet *rhesusapor*.

Det behövs inte så mycket fantasi för att förstå att det här är ett första klassens fågelparadis! Under tidigt 1900-tal genomfördes här omfattande andfågeljakter, där maharajor och andra kungligheter la ner 1000-tals änder under en enda jakt. På en tavla i parkens centrum kan man läsa om den ofattbara jaktstatistiken. Till exempel sköts över 4000 änder under en enda dag!

Vi reser vidare, denna gång för att besöka ett **barnhem i Bharatpur**. Detta är verkligen en omväxlande resa!

Då vi vid lunchtid kommer till barnhemmet har man besök av en näraliggande skola och utkämpar just nu en badmintonturnering med sina gäster. Det finns säkert tvåhundra barn samlade här idag.

Vi besöker pojkarnas respektive flickornas sovsalar. Den materiella standarden är låg men allt präglas av ordning och reda. I köket håller både barn och vuxna på att tillaga lunch åt alla barnen; man tillverkar naan-bröd i en ugn med öppen eld och i ett annat rum flottyrkoker man poori-bröd. Den här dagen skall ju många magar mättas! Mellan byggnaderna finns en stor öppen grusplan som skuggas av höga träd. Här pågår badmintonturneringen och här har man ritat vackra blommor på marken. I ett uppehåll i tävlingen sjunger några barn för oss och vi samlar ihop en donation på 12 000 rupies till skolan. En man från barnhemmets styrelse tackar oss och vi tar farväl av både honom och alla barnen.

Vi äter en god buffélunch i tidigare maharajans slott, tittar på svartvita fotografier från 1900-talets första hälft, dels hur man fällt jättelika tigrar och dels hur man radat upp hundratals änder framför sig efter jakten i tidigare jaktreservatet. Vi ser även en trevlig dockteater framförd av en man och hans tre charmiga söner. Efter det får vi en timmes vila vid poolkanten.

Vid 15-tiden bär det av med små svartgula autoricksor på trafikerade gator till Bharatpurs järnvägsstation. Det känns som man varit med i ett dataspel, där högljudda och ilska bålgetingar flyger ikapp; ”sist till stationen är en skit!”. Väl framme på stationen får vi vänta en knapp timme bland heliga kor, skoputsarpojkar, indiska tjejer på väg till militärläger, krymplingar och vanliga indiska affärsmän och familjer.

Resan med tåget blir angenäm och vi passas upp av ”tea-boys” som kommer med te och kex. Utanför tåget ser vi att landskapet blir alltmer bergigt. Klockan 18.45 kommer vi fram till stationen i Sawai Madhapur. Här hämtas vi av en terränggående jeep som tar oss till ett trevligt hotell (Ranthambhore Regency) några kilometer från Ranthambhore National Park.

Vi får orange blomsterkransar runt halsen och bjuds på coca-cola. Senare på kvällen samlas vi runt elden i trädgården, njuter syrsornas sång och hälsas välkomna med indisk rom. Kvällen är ljummen och silkeslen.

Resan till Indien 2007-11-20--12-06

**Fredagen den 30 november -
söndagen den 2 december**

Ranthambhore Nationalpark
blev ett Projekt Tiger-reservat 1973.
Täcker en yta om 400 km² med
berg, slätter, sjöar och torrskog. Hy-
ser f n 32 tigrar och 70-80 leopard-
der samt otaliga hjortar, antiloper,
vildsvin och grå langurer

Klockan är strax efter sex på morgonen, mörkret är fortfarande kompakt och fartvinden kylvärmt när vi med vår jeep kör in i **Ranthambhore nationalpark**. Vi passerar genom en trång port i en klippig ravin innan vi kommer in i själva parken. Här öppnar sig en bred dalgång mellan två berg. I väster ser vi resterna efter det tusenåriga Ranthambhore Fort, beläget drygt 200 meter över dalgången. Biotopen i dalen är omväxlande med sjöar, fält med högt gult gräs, raviner och torra skogar med oftast gles undervegetation. Vi ser olika träd som det heliga grå *Banyan Tree* (*Ficus bengalensis*) med en hel värld av grova luftrötter och det avlöjade och nästan vita *Gum Tree* (bra mot barnlöshet). Lite här och var finner vi stenruiner efter tidig bebyggelse, nu ofta överväxta med kraftiga rötter och grova stammar.

Det var i denna fantastiska miljö som Rudyard Kipling 1894 skapade sin berättelse om Mowgli i "Djungelboken". Mina minnesbilder från boken får plötsligt "fäste i verkligheten".

Vi känner oss nästan som hemma när vi hör sång från en gärdsmyg (samma art som i Sverige) och ser en talgoxe (denna geografiska ras saknar dock allt gult i fjäderdräkten). De har sällskap av skrånande *halsbandsparakiter* och mer tystlåtna *trädgårbulbyler*.

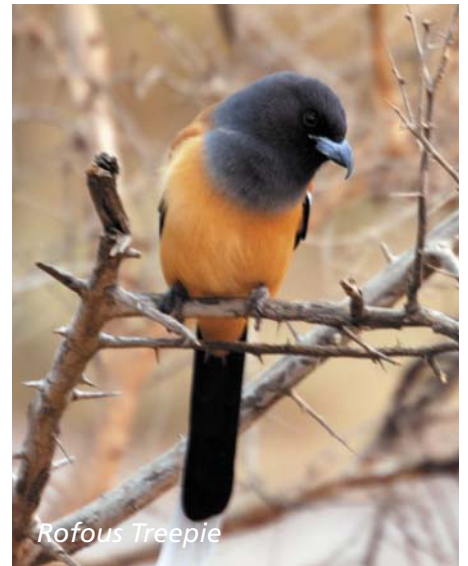
Vägen vi åker fram på är smal och stenig. Det är rysligt torrt, då de senaste årens monsunregn varit sparsamt. Många bäckfåror är uttorkade och i vattendragen sinar det. Längs med vägen ser vi flockar av små *axishjortar*, ofta tillsammans med grå *langurer*, stora *sambarhjortar* och vackra *påfåglar*.

När vi kommer fram till ett vattendrag ser vi hur en *tiger* – "a dominant male", viskar vår inhemske guide Hemraj Meehaa – kommer vandrande från vattnet och upp mot vägen. Den passerar oss – med stor värdighet - på några meters håll innan den försvinner in i skogen. Vi håller andan!

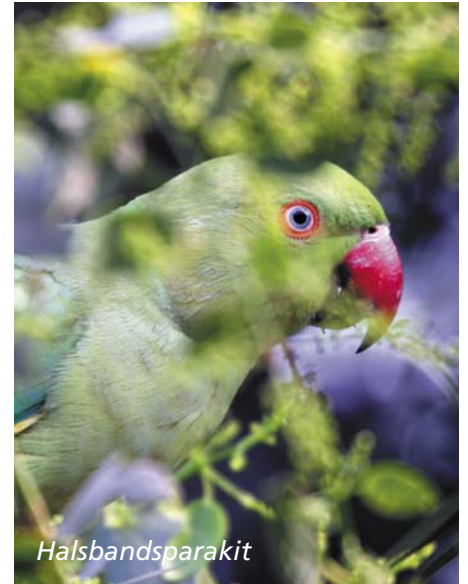
Tiger

Rufous Treepie

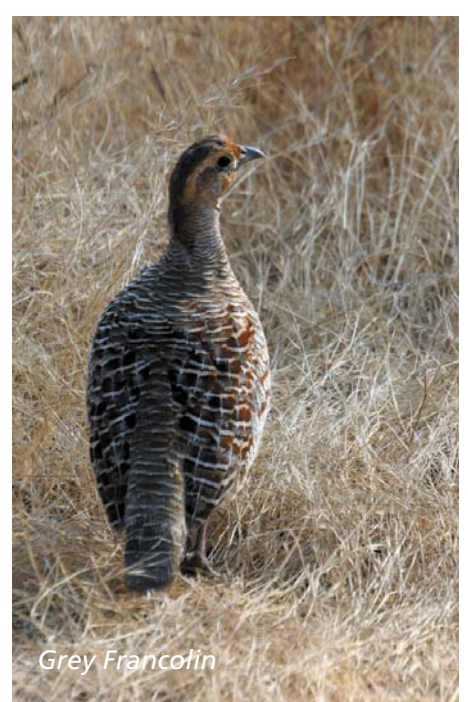
Axisdjortar

Halsbandsparakit

Hulmanbladapor eller grå langurer

Grey Francolin

Vår guide Hemraj Meehaa

En orädd Jungle Babbler

Sambarhjortar

Vi fortsätter färderna, ser några *March Crocodiles* i vattenbrynet och några stora *nilgaiantiloper* i en trädunge (varav en vacker, stålblå tjur). Vi gör ett stopp inne i parken och ser på närhåll den skatlika – och orädda – *Rufous Treepie*, fler *påfåglar*, en vanlig *kungsfiskare* och talrika *Jungle Babbler* ("djungelskriktrastar"). Strax före klockan tio lämnar vi parken och återvänder till hotellet för "brunch".

Under våra tre dagar i Ranthambhore gör vi två morgonturer och två eftermiddagsturer i parken. Under övriga tider får ingen vistas i reservatet. Under första dagens eftermiddagstur (mellan kl 14-17.30) ser vi ånyo en *tiger*. Denna gång en hona som (liksom vår katt Simon) ligger på rygg och sover i en klippravin. "Det är bra för matsmältningen", säger Hemraj – och jag lovar att se på Simon med större respekt nästa gång han sover på rygg (han betar ju sig som en riktig katt!). Under denna tur ser vi även två *leoparder* på en klippavsats (en hona med en nästan vuxen unge) och ytterligare en *leopard* när vi är på väg ut ur parken. Fågellistan kompletteras med *Grey Francolin* (vanlig), *Spotted Owlet* och *Collared Scops Owl* vid sina respektive bohål, *grå-, ägrett- och kohäger*, *Crested Serpent Eagle* och *White-bellied Drongo*. *Påfåglarnas* läten hörs vida omkring i skogen. Vi ser även kadavret av en tigerslagen *hyena*.

Varje kväll samlas vi runt brasan i hotellträdgården för "tiger talk", dricker en indisk rom som aperitif och äter goda buffémiddagar. Vi kan inte ha det bättre – hemma har det regnat i dagar och temperaturen ligger strax över noll!

Lördagen den 1 december gör vi en förmiddagsutflykt till **Ranthambhore Fort**. Fortet byggdes under samma tidsepok som Amberfortet i Jaipur, dvs under Rajput-dynastierna för drygt tusen år sedan. Inom fortet finns fortfarande ett välkänt hindutempel som årligen lockar mängder med pilgrimer just hit. Vi parkerar vår jeep under ett stort *Banyan Tree* och vandrar genom flera portar och längs långa trappor upp till krönet av fortet. Det har rasat många strider längs dessa trappor.

Nu slår vi följe med fridfulla pilgrimer, som lämnar gåvor vid små, orangemålade hindutempel längs vägen. En *Brown Rock-chat* sjunger klangfullt från muren, en *Black-rumped Flameback* (en gulfärgad hackspett) slår till på en palmstam, vackra *Plum-headed Parakeet* väsnas i bärbuskarna och väl uppkomna till fortet noterar vi *smådopping*, *skogssnäppa* och

En leopardhona med sin unge

styltlöpare i en tempeldamm. Utsikten över nationalparken är bedårande här uppifrån; vi ser bl a krokodiler som korsar sjöns lugna vattenspegel.

Mest minnesvärt blir besöket i hindutemplet. Vi får blomsterkransar runt halsen och går barfota in i templet. Här stannar vi till framför altaret, får ett gulrött snöre runt handleden och en röd prick i pannan. En äldre man slår frenetiskt på en trumma och hetsar stämningen. Väl utkomna ur templet väntar skaror av grå langurer; lämnar man inte från sig blomsterkransen illa kvickt hoppar de fram och "snor den mitt för näsan". De heliga aporna vet att utnyttja sin helighet! De äter blommorna med stor aptit.

Efter ceremonin slår vi oss ner på ett lantligt café och inmundigar kokhett, sött masala chai (indiskt te smaksatt med kryddor) och kex, hela tiden iakttaga av langurerna. Vid minsta ouppmärksamhet är de nere och knycker kexen och lite tumult utbryter. De ser verkligen ut som riktiga "busfrön".

Samma dags eftermiddag är det dags för tredje turen in i parken. Vi utökar artlistan med *vildsvin* (med kultingar), *krickor*, *flikvipa*, *gluttsnäppa*, *gulärlor* (av en annan ras än vår), *White-breasted Waterhen* och *Indian Pond Heron* (en rallhäger). Inget kattdjur denna gång!

Väl hemkomna till hotellet bjuds vi på värmande te med bisquier.

På morgonen den 2 december är det dags för den sista turen i parken. Det har regnat under natten och det är fortfarande mulet. "No weather for tiger today!", säger vår guide. Och det stämmer. Regnet kommer tillbaka och den enda fördelen är att det nu är friskare i skogen. Det doftar fukt och mylla. Vi ser hur en kraftfull "*Blue bull*" (en tjur av *nilgaia*antilop) uppvaktar några hindar, vi ser två *svarta storkar* och en varnande *skogsnäppa*. Strax innan vi lämnar parken delar Hemraj ut överblivna bananskal till *langurerna* i det stora Banyan-trädet. De blir som galna och anfaller från alla håll – här gäller det att hålla i sina prylar! En knapp minut senare är alla skalena "pyttis väck"!

På hemvägen lämnar vi några tyska turister på deras hotell men lyckas samtidigt göra en genväg till en senväg; föraren kör fast vår jeep på en åker och en ny måste rekvireras.

Innan vi lämnar hotellet vid lunchtid ser vi hur en blivande brudgum lämnar sitt hem under "pompa och ståt". Vi reser med buss mot Jaipur, får värkänslor av friska vindar och nyspirande åkerlappar och blommande senapsfält. Vi når Jaipur strax efter klockan 17.

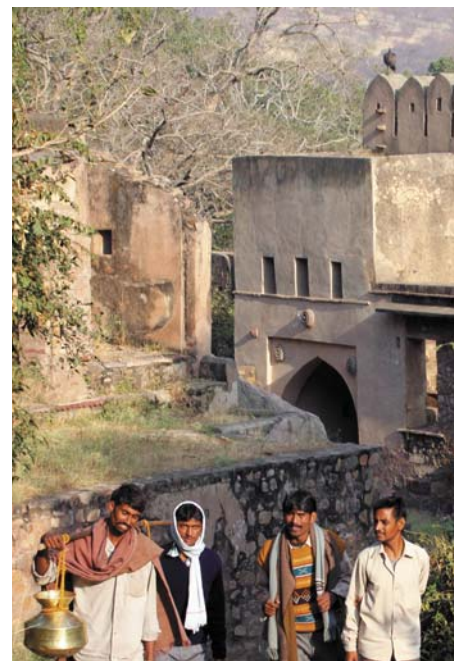

De skenheliga langurerna

Resan till Indien 2007-11-20--12-06

En Brown Rock-chat sjunger vackert från en av murarna på Ranthambohre Fort.

Måndagen den 3 december

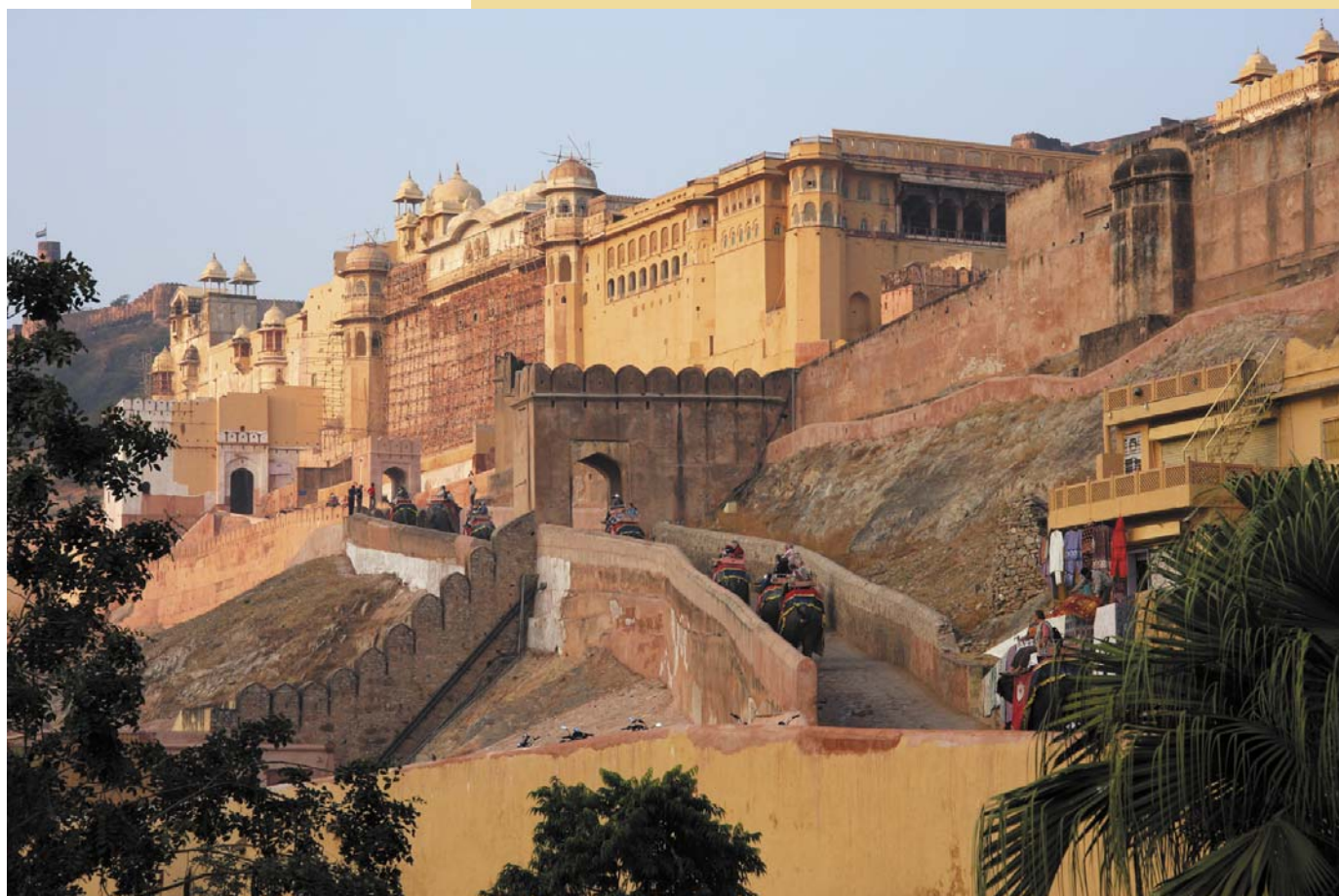
Idag kommer vi iväg redan strax efter klockan sju på morgonen - vi inte vill hamna för långt bak i kön till elefanttransporten nedanför **Amberfortet** utanför Jaipur. När vi kör igenom Jaipur norrut upp till passet där Amberfortet byggdes i början av tusentalet, ser vi ett flertal elefanter som är på väg till sina jobb vid fortet.

Väl framkomna noterar vi att det gula sandstensfortet ser synnerligen mäktigt ut där det ligger uppe på bergssidan. Exakt så här skall ett fort se ut, åtminstone i min fantasi. Vi "stiger ombord" på vår elefant – det känns nästan så i och med djurets storlek – och kommer iväg i gungande lunk. Vår elefant heter Bullbull och är en 30-årig fröken som ännu inte fått några ungar. Hennes förare – en skojfrisk man i 40-årsåldern – har arvt sitt arbete efter sin pappa, är analfabet men har lärt sig en hyfsad engelska av turisterna.

Jag noterar några *Brown Rock-chat* och flertalet små mörka *svalor* (*Dusky Crag Martin*) innan vi rider in genom den stora, elefantanpassade porten och kommer in på den "yttre borggården".

Här lämnar vi elefanten och går på upptäcktsfärd i den mäktiga byggnaden. Stora delar av citadellet är från slutet av 1500-talet då maharajan Man Singh I regrade. Vi avnjuter den vackert utsmyckade Ganeshporten, marmorpaviljongen med sina utsökt formade pelare, spegelpalatset (*Sheesh Mahal*), där det välvda taket och väggarna har inläggningar av färgat glas och små konvexa speglar och audienshallen *Jas Mandir*. Utsikten är hänförande, dels över en "flytande trädgård" i sjön nedanför fortet och dels ner mot slätten där Jaipur ligger.

Vi tar oss ner till utgångspunkten med små jeepar, går ombord på vår buss, passerar jaktslottet i den stora dammen nära stan och kommer efter ett tag

till ett hus där man slipar och säljer ädelstenar. Vi får här se hur man slipar diamanter, safirer och andra ädla stenar. De tillverkade produkterna är väldigt vackra – och priset är därefter!

Vi äter lunch på ett före detta maharajapalats – The Rajput Palace (www.rajpalace.com) - och väljer en underbart välsmakande kyckling-toast med ett indiskt kingfisheröl. Deras stora matsal är ett under av utsökt lyx, ett vanligt rum kostar en förmögenhet att hyra och deras förnämsta svit kostar ofattbara 40 000 USD per natt (!). Vi undrar lite oroligt om frukosten ingår?

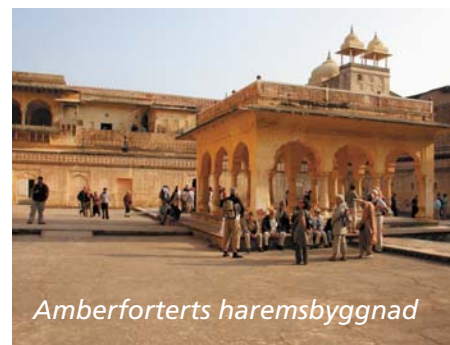
Eftermiddagen ägnar vi åt **Jaipur** – den rosa staden och delstaten Rajastans huvudstad – och koncentrerar oss på dess äldre delar. Vi ser naturligtvis den välkända fasaden **Hawa Mahal** – vindarnas palats – byggt 1799. Vi besöker även observatoriet **Jantar Mantar** som Jai Singh II lät bygga på 1730-talet. Inom ett muromgärdat område om cirka ett hektar reser sig allehanda mystiska byggnadsverk med vars hjälp man kunde avläsa tiden, fastställa tid för solförmörkelser och för gynsamma planetkonstellationer – det sista mycket viktigt i det astrologiska Indien!

Vi besöker även **Jaipurs palats**, som Jai Singh också lät bygga. Det är dock tillbyggt i olika etapper och har idag tre innergårdar med museer och offentliga utrymmen. Bland annat bor den nuvarande maharajan kvar i delar av palatset. Vi ser två väldiga silverurnor i rent silver som den dåvarande maharajan medförde vid ett besök i London 1897. Minst 500 liter vatten från Ganges innehöll varje urna och på så vis behövde inte maharajan komma i kontakt med det orena engelska vattnet!

Innan vi återvänder till hotellet hinner vi med ett besök i en fabrik där man gör s k "block-printing", d v s trycker på tyg. Vi ser undersköna tyger!

Resan till Indien 2007-11-20--12-06

Amberforterts haremsbyggnad

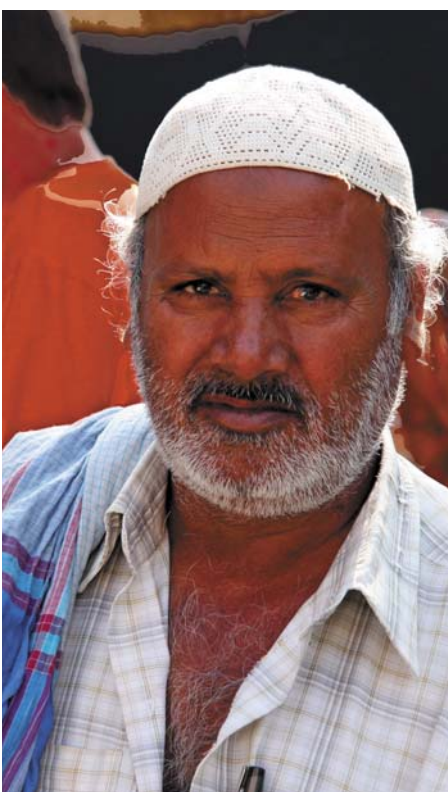
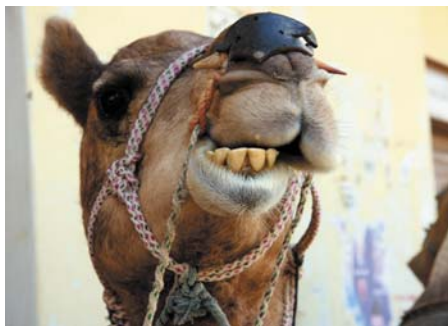

Jaipur är ingen gammal stad; den grundades först 1727, då maharajan Jai Singh II beslöt att bygga en ny huvudstad nere på slätten

Tisdagen den 4 december

Vi lämnar Jaipur strax efter klockan 8 och reser åt nordväst, upp mot regionen Shekawati och staden Mandawa. Området ligger på gränsen till Thar-öknen och har ofta ett torrt och öken- eller steppliknande landskap. Här finns ett antal ytterst charmerande småstäder, de flesta med utsökta exempel på sk haveli-hus, dvs rikt ornerade bostadshus i gulbrun sandsten. Dessa uppfördes för cirka hundra år sedan av rika köpmän, som antingen bodde i området, eller skickade hem pengar från andra regioner i Indien. Många av husen är idag övergivna, några är omgjorda till museum medan andra förfaller. Husen utmärks ofta av muralmålningar med motiv från det näst senaste sekelskiftet. I motiven ser vi bl a ånglok, bilar och andra nymodigheter från den tiden.

Vi märker också att det blir mer torrt och sandigt och att många akacior är hamlade; de gröna grenarna och kvistarna blir till mat åt djuren i dessa torra områden. Jag noterar svartvita *varfåglar* och blåskimrande *Indian Roller*.

Vi stannar till i ett litet samhälle och gör en spännande promenad in i trånga gränder och genom folkrika marknadsplatser. Vilket liv och vilken nerv! Bland dromedarer, åsnor, heliga kor och folklig trängsel upplever vi en genuin, liten indisk landsbygdsort. Här säljer man frukt, grönsaker, salt och kryddor och här osar det gott från de många små gatuköken. Fotomotiven finns liksom överallt, så det är bara att fotografera – och sen smälta intrycken när man kommer hem!

Vi besöker ett vackert haveli-hus från 1880-talet, lyssnar till lokal musikunderhållning och får sedan skjuts med getinglika autotricksaw till en trevlig restaurang. Vi bjuds på en välsmakande lunchbuffé av ris, auberginer, kyckling, bönor, blomkålsblandning, chutney och yoghurt. Till detta får vi naan- och poori-bröd och en kall öl. Vi sitter på en altan och i skuggan under ett tak av färggranna textilier.

Vi kan inte ha det bättre och vi trivs. Den här restaurangen är känd för sin goda mat och att man alltid använder lokalt producerade livsmedel av högsta kvalitet.

Senare på eftermiddagen kommer vi fram till Mandawas utkanter. Omgivningarna består av halvöken och bredvid bussen står plötsligt ett gäng dromedarer med tillhörande skötare. Sofia överraskar oss med att bjuda på kamelritt! Jola och jag som har "kamel-vana" sedan tidigare bestiger en dromedar tillsammans - och så gör även de flesta övriga i resällskapet. I maktig takt rider vi genom en liten by och får en god inblick i hur människorna har det här; ingen hög materiel standard men rent och snyggt kring husen och på gårdsplanen. Ett gäng unga pojkar följer nyfiket efter oss. Solen håller på att gå ner i väster och ger landskapet en varm färgton. Vi stannar till och när vår dromedar skall lägga sig ner vägrar den plötsligt, börjar skaka sina bakben och faller tillsammans med oss på sidan. Jola blir hängande i "stigbyglarna" men kommer snabbt loss. Vi faller mjukt i sanden tills vi upptäcker att marken är fylld med små vassa tistlar som sätter sig överallt, och som måste plockas bort en och en.

Vi avnjuter solnedgången över öknen, bjuds på indisk rom, njuter av stillheten och rider sedan tillbaka till landsvägen, där bussen väntar.

Vi tar in på oerhört trevliga Hotel Castle Mandawa, maharajans gamla slott. Vi tilldelas fantastiska rum med stora utrymmen och en grandlit. Vid halvåtta är det middag ute i trädgården och vi bjuds – tillsammans med ett 50-tal gäster – på en god middag med musikunderhållning. Sista riktiga natten i Indien. Det känns vemodigt!

Natten blir intressant; under timmar lyssnar vi på entonig sång och musik från ett hindutempel, före gryningen hörs de muslimska böneutroparna från minareterna och strax efter gryningen börjar hundratals duvor kuttra frenetiskt i fönsternischerna. Men vad gör det – Vi har varit med om en Rajastansk natt!

Vi byter forskaffningsmedel från buss till dromedar

**Onsdagen den 5 december -
torsdagen den 6 december**

Litteraturlista:

Dehli, Agra & Jaipur, First class (2007)
Rajasthan, Delhi & Agra, Lonely planet (2005)

Indien, Samuel Strandberg (1995)

Indien, David Ståhl (2006)

Indien, Länder i fickformat, UPI (2002)

Birds of Northern India, Helm Field Guides (2003)

Morgonen bjuder på sval och frisk luft och över de halvökenartade områdena sveper fuktiga dimslöjor. Från minareter och hindutempel strömmar böneutrop och musik.

Vi gör en kortare vandring bland Mandawas kvarter och beser ytterligare haveli-hus innan vi transporteras tillbaka till hotellet på åsnevagnar.

Klockan halvelva påbörjar vi så återfärden till Delhi - och Sverige. Landskapet är småkuperat och relativt torrt. Vi ser flertalet hamlade akacior; de nerhuggna grenarna erbjuder djuren näringsrik föda. Av fåglar noterar jag *varfåglar*, *Indian Robin* och några svartvita *stenskvättor* (Variable Wheatear). Vi gör några stopp längs vägen men trots det känns resan lång. Nu är ju äventyret på väg att ta slut och en lång flygtransport ligger framför oss. Vi kommer till Delhi strax efter mörkrets inbrott, får disponera ett hotellrum för uppfräschning inför avslutningsmiddag och lång flygresa. Vi bjuds på kallt, vitt vin (som smakar himmelskt) och en god middag.

Vi tar farväl av vår utomordentligt duktiga guide – Sofia Levander – som har mer än 15 års erfarenhet av att leda grupper i just Indien. Hennes goda kunskaper och hennes stora erfarenhet har gjort vår resa synnerligen lyckad och minnesvärd. Stort tack, Sofia!

Vi reser ut till flygplatsen, passerar säkerhets- och passkontroller och kommer mitt i natten ombord på Austrian Airlines flyg till Wien.

Tidig morgon anländer vi till Österrikes huvudstad och reser vidare till Danmarks. Vid lunchtid den 6 december är vi åter – via Öresundstågen - på Solbrinken i Hässleholm och kan – lätt ”jetlaggade” – summera en givande resa!

Indiskt hantverk:

Under vår resa möter vi många skickliga hantverkare - och det är kanske inte så konstigt i ett så förhållandevis "gameldags" land som Indien. Vi möter de som tillverkar silkesbrokader, stenhuggarna som arbetar i sandsten, personerna som trycker s k block-printing, männen som slipar ädelstenar eller gör intarzia i marmor samt de som tillverkar och förädlar alla vackra textilier.

Indisk mat:

Den indiska maten är ofta välsmakande men kan ibland vara kryddstark. Till maten serveras ofta tandooribakat naan-bröd eller flottyrkokt poori-bröd. Kyckling är något av nationalrätt; ofta väldigt smakrik och god. Gott är även spenat med färskost, currylinsgryta, auberginer, smaksatt ris av olika sorter, kryddstark potatis, kokta grönsaker (blomkål och broccoli) och mild yougurt. Till efterrätt får man ofta gulab jamun, som är gjord på mjölk och som kan serveras kall eller varm; välsmakande och sött!

Som dryck passar den indiska ölen, t ex Kingfisher. Det inhemska vinet är dyrt och inte speciellt gott.

Indiska bröllop:

Under november månad är det lämpligt att gita sig, så vi upplevde många bröllop under vår vistelse i Indien. Fler än 80% av alla äktenskap är förutbestämda av föräldrarna medan ett litet fåtal är s k kärleks-äktenskap. Vi bevistade några bröllop och kunde konstatera att de var oerhört påkostade och pågick i flera dagar. De rika hade ofta överdådigt utsmyckade bröllop; brudparet var smyckade med vackra kläder och ädla stenar, bruden bars in i bästol till sin brudgum.

Indiskt trafik:

Det som kanske gör det starkaste intrycket på oss under resan är det stora antalet människor som finns nästan överallt och den fullständigt kaotiska trafiken. Än mer märkligt är det att trafiken fungerar; Det går inte fort men på något sätt kommer alla framåt på ett smidigt sätt - och det är sällan som trafiken är lamslagen!

Landet har vänstertrafik - en rest från kolonialtiden!

Indiska heliga kor:

Den heliga kon - sebukon - kan för oss västerlänningar anses som en högst märklig företeelse. Det finns dock mycket gott med de heliga korna:

- * De äter det som inga andra äter; ris- och majshalm, köksavfall, taggiga buskar etc
- * Dragdjur till 15 miljoner oxkärror
- * Ger mjölk till matlagning
- * Deras spillning ger nödvändiga bränsleplattor (blandas med halm)
- * Ger urin som är desinficerande och används inom traditionell medicin

Indien har världens törsta population av sebukor; 200 miljoner individer! Utöver dessa finns 40 miljoner vattenbufflar.

Indiska marknader:

De indiska marknaderna med ett i huvudsak lokalt producerat utbud av livsmedel utgör grunden för det indiska hushållet. Här kan indierna köpa ett varierat - och omfattande - utbud av varor till bärkraftiga priser.

Klimatet gör det möjligt att utvinna flera skördar under ett år, så för det mesta har man tillgång till ett brett sortiment.

Indisk rikedom:

Drygt 80 familjer i Indien äger cirka 80% av landets rikedomar. Några av världens rikaste personer är just indier. De ekonomiska, sociala och kulturella klyftorna i landet är enorma. Det krävs nog ett djupt rotat kastväsende och en hinduisk tro för att samhället, trots detta, skall fungera!

Vi måste även komma ihåg att 200 miljoner indier ur över- och medelklassen har minst lika stor köpkraft som vi!

Indisk politik:

Även om man i förstone tycker att det indiska samhället är för icke-våld och tolerans kan man inte undå att förvånas över hur många politiker som mördats under de senaste decennierna: Mahatma Gandhi (1948), Indira Gandhi (1984), Rajiv Gandhi (1991).

Bilden t v är en grupp statyer till åminnelse av M Gandhis "saltmarsch" på 1940-talet.

Vår indiska resa:

Vi åkte följande transportmedel:

- * Inrikesflyg
- * Tåg
- * Vanlig buss
- * Eldriven buss
- * Jeep
- * Båt
- * Elefant
- * Dromedar
- * Cykelrickshaw
- * Autoricksaw
- * Åsnevnag

En "djungel-babblare"!

Trädgårsbulbyler

Vattensköldpadda

Blue bull uppvaktar sin hind

Grå langurer äter offergåvor

Indien hade en gång 40 000 tigrar!

Artlista:

Nedan finns en förteckning över de däggdjur, kräldjur och fåglar som observerades under resan. Fåglarnas namn är hämtade ur "Birds of Northern India" (Helms Field Guide; 2003).

Däggdjur (11 arter)

Tiger	2 ex	Leopard	2 ad och 1 subad
Schakal	1 ex	Hyena	1 dött ex
Mungo (obest)	5-6 ex		
Sambarhjort	Allm	Axishjort	Allm
Nilgaiantilop	Allm	Vildsvin	Enstaka
Rhesusapa	Allmän	Grå langur	Allm

Kräldjur (3 arter)

Varanödla	1 ex	Vattensköld-	
March crocodile	Enstaka	padda	Enstaka

Fåglar (70 arter)

Grey Francolin	Allm	Påfågel	Allm
Grågås	En flock	Rostand	Enstaka
Kricka	Enstaka	Black-rumped	
		Flameback	2 ex
Härfågel	Enstaka	Indian Roller	Allm
Kungsfiskare	2 ex	Smyrkjakungsf.	Allm
Gråfiskare	2 ex	Dvärgbiätare	1 ex
Greater Coucal	Enstaka	Halsb parakit	Allm
Plu-headed Par.	Enstaka	Collared Scops Owl	2 ex
Spotted Owlet	3 ex	Klippduva	Allm
Palmduva	Allm	Turkduva	Allm
Yellow-footed		White-breasted	
Green Pigeon	3 ex	Waterhen	1 ex
Rörhöna	Enstaka	Grönbena	Enstaka
Drillsnäppa	Enstaka	Skogssnäppa	Enstaka
Styltlöpare	Enstaka	Flikvipa	Allm
Brunglada	Allm	Svartvingad glada	Enstaka
Smutsgam	Enstaka	Grågam	3-4 ex
Crested Serpent		Oriental Honey-	
Eagle	Enstaka	buzzard	1 ex
Shikra	Enstaka	Tornfalk	Enstaka
Smådopping	1 ex	Indian Cormorant	Enstaka
Silkeshäger	Enstaka	Ägretthäger	Enstaka
Kohäger	Allm	Indian Pond Heron	2-3 ex
Skedstork	Enstaka	Painted Stork	Enstaka
Svart stork	2 ex	Black-necked Stork	1 ex
Rufous Treepie	Allm	Huskråka	Allm
Kråka	Enstaka	Black Drongo	Enstaka
White-bellied		Oriental Magpie	
Drongo	2 ex	Robin	Enstaka
Indian Robin	Allm	Svart rödstjärt	Enstaka
Brown Rock-Chat	Allm	Variable Wheatear	1-2 ex
Brahim Starling	Enstaka	Asian Pied Starling	Enstaka
Maynastare	Allm	Talgoxe	1 ex
Gärdsmyg	1 ex	Dusky Crag Martin	Enstaka
Trädgårdsbulbyl	Allm	Common Babbler	Allm
Jungle Babbler	Allm	Purple Sunbird	Allm
Gråsparv	Enstaka	Sädesärla	Allm
White-browed			
Wagtail	Enstaka	Gulärla	Enstaka

**"Den som gjort en resa
har alltid något att berätta!"**

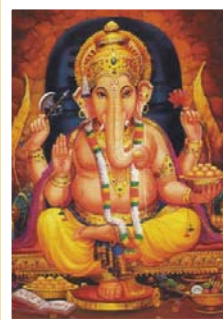
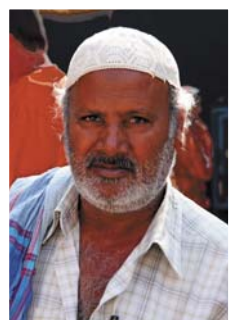
Resan till Indien 2007-11-20--12-06

Sambarhjort (hind)

Faces of India

Indiens ansikten

Hässleholm 2008-01-01

Text & foto:
Thomas och Jola
Johnsson

